

verenigd in de Raad van het Euro-Atlantisch partnerschap, heeft men zich o.a. beziggehouden met twee fundamentele kwesties: de modernisering van de strategische capaciteit van de NAVO en de uitbreiding van de verdragsorganisatie drie jaar nadat de eerste drie voormalige Sovjetlanden zijn toegetreten.

Een nieuwe definitie van het politiek-strategisch profiel van het bondgenootschap is nodig door de diversifiëring van haarden van instabiliteit en onveiligheid (terwijl het vroeger vooral ging om de Sovjetdreiging) en door de uitbreiding van de aan de NAVO toevertrouwde taken door het strategisch concept uit 1991 en 1999 dat zich keerde tegen proliferatie van massavernietigingswapens, bestrijding van het internationale terrorisme en georganiseerde misdaad. Aan de in Praag behaalde resultaten zou men kunnen afleiden dat het bondgenootschap de politieke en militaire spil blijft voor de nieuwe Europese veiligheid, ook al is men er op de top niet in geslaagd om alle politieke en institutionele knooppunten door te hakken.

De vraag aan de Commissie luidt:

1. Beschouwt zij de NAVO nog steeds als een bondgenootschap in de traditionele betekenis van het woord of als het embryo van een nieuw efficiënter systeem voor collectieve veiligheid?
2. Hoe is het gesteld met de betrekkingen tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten en hoe zullen deze zich ontwikkelen?
3. Militair gezien: hoe kan de snelle task force van de Unie geplaatst worden in vergelijking met de task force van de NAVO, omdat van de negentien NAVO-landen er zeventien Europees zijn?
4. Welke rol speelt de WEU in dit verband?
5. Is het denkbaar dat de formule van „intensieve samenwerking” voor de landen die eraan meedoen, de noodzakelijke efficiency kan bieden die garant staat voor een zelfstandig defensiebeleid?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(17 januari 2003)

Aangezien de door het geachte parlementslid aan de orde gestelde kwesties niet tot de bevoegdheden van de Commissie behoren, kan de Commissie de gestelde vragen niet beantwoorden.

(2004/C 65 E/020)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0025/03 van Dirk Sterckx (ELDR) aan de Commissie

(13 januari 2003)

Betreft: Lijst van producten waarvoor tegenmaatregelen kunnen worden genomen in het kader van de Amerikaanse Foreign Sales Corporation

Op 13 september 2002 heeft de Europese Commissie een ontwerprijst gepubliceerd van producten waarvoor tegenmaatregelen zouden kunnen worden genomen als reactie op de fiscale behandeling door de Verenigde Staten van de „Foreign Sales Corporation”. Een aantal invoerders van Amerikaanse producten die op deze lijst staan, is ontevreden met deze maatregel. Riskeert deze maatregel niet bepaalde Europese bedrijven ernstig te schaden? Heeft de Commissie al een zicht op de reacties van de belanghebbenden? Zal de Commissie de lijst wijzigen om rekening te houden met de reacties van belanghebbenden? Wanneer neemt de Commissie een definitieve beslissing?

Antwoord van Pascal Lamy namens de Commissie

(7 februari 2003)

Het geachte parlementslid verwijst in zijn vraag naar de bezorgdheid van importeurs in de Gemeenschap over de mogelijke negatieve gevolgen voor hun bedrijfstak van sancties tegen Amerikaanse producten.

In dit verband dient te worden herinnerd aan de omstandigheden rond de met de WTO-regels strijdige FSC/ETI-wetgeving (Foreign Sales Corporation/Extraterritorial Income), die een niet-geoorloofde belastingsubsidie op de export omvat voor Amerikaanse bedrijven ter hoogte van circa 4 miljard USD per jaar. Zo kreeg de Gemeenschap op 30 augustus 2002, na de rechtmatigheid van de FSC/ETI-wetgeving in de WTO met succes aan de orde te hebben gesteld, het recht voor eenzelfde bedrag tegenmaatregelen te nemen in de vorm van invoerheffingen op bepaalde goederen uit de Verenigde Staten. De Verenigde Staten hebben helaas nog geen concrete stappen gezet om zich te conformeren. Wel hebben de regering en enkele vooraanstaande leden van het Congres aangegeven dat dit hun voornemen is.

Tezelfdertijd dient duidelijk te worden gesteld dat de Commissie in dit geschil niet streeft naar tegenmaatregelen tegen Amerikaanse producten, maar naar intrekking van de niet-geoorloofde maatregelen die een ongunstig effect hebben op de belangen van bedrijven uit de Gemeenschap. Het doel van de Commissie is derhalve ervoor te zorgen dat de Verenigde Staten zich zo spoedig mogelijk houden aan de uitspraak van de WTO over de FSC. Doen de Verenigde Staten dit niet, dan rest de Gemeenschap niets anders dan haar WTO-rechten te doen gelden.

Om de mogelijke negatieve gevolgen van tegenmaatregelen voor de Europese industrie te beperken, is de Commissie een openbaar overleg gestart. In dat verband zijn alleen producten geselecteerd waarvoor de invoer uit de Verenigde Staten maximaal 20% bedraagt van de totale invoer in de Gemeenschap. De Commissie analyseert momenteel de reacties die zij tijdens het openbaar overleg van de betrokkenen heeft ontvangen. Bij haar analyse zal de Commissie er bijzondere zorg voor dragen dat de belangen van de Gemeenschap niet worden geschaad, want dat is uiteindelijk het doel van de hele operatie. Een definitief besluit zal na raadpleging van de lidstaten in het eerste kwartaal van 2003 worden genomen. In dit stadium kunnen echter geen opmerkingen worden gedaan met betrekking tot het al dan niet opnemen van bepaalde specifieke producten op de uiteindelijke lijst van door sancties getroffen producten.

(2004/C 65 E/021)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0180/03
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(30 januari 2003)

Betreft: Proeven genetisch gemodificeerde gewassen

Kan de Commissie mededelen of burgers van lidstaten tijdens en na proeven met genetisch gemodificeerde gewassen inzage krijgen in gegevens met betrekking tot de milieu-effectrapportageprocedure en de resultaten daarvan?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(14 maart 2003)

De experimentele introductie van genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) zoals genetisch gemodificeerde gewassen, valt thans onder deel B van Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu⁽¹⁾, die op 17 oktober 2002 in werking is getreden. Op dit ogenblik (20 februari 2003) zijn onder deze richtlijn 22 experimentele introducties uitgevoerd. Beknopte gegevens over deze introducties zijn toegankelijk voor het publiek via de website van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek van de Commissie op [<http://gmosnif.jrc.it>].

Richtlijn 2001/18/EG heeft Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990⁽²⁾ vervangen, die eveneens in deel B voorschriften bevatte voor de experimentele introductie van GGO's waaronder genetisch gemodificeerde gewassen. Onder Richtlijn 90/220/EEG zijn ongeveer 1 700 experimentele introducties uitgevoerd vanaf de inwerkingtreding ervan in oktober 1991 tot de intrekking ervan op 17 oktober 2002. Beknopte gegevens over deze introducties zijn toegankelijk voor het publiek via de website van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek van de Commissie op [<http://biotech.jrc.it>].

Onder Richtlijn 90/220/EEG droegen de instanties van de lidstaat waar de introductie was gepland, zorg voor de behandeling van aanvragen en de verlening van vergunningen voor experimentele introducties. Deze procedure is gehandhaafd onder Richtlijn 2001/18/EG.